

KIJOWANIE (3) *sb n*

o oraz a jasne, e pochylone.

sg N kijowanié (2); -é (1), -(e) (1). ◇ G kijowaniå (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Bicie kijem; fustuarium Mącz, Calep (3) : Fustuarium, Kiyowánie/ to yeft wezbranie kogo. Mącz 141c; Calep 444b.

Wyrażenie: »godzien kijowania« (1): Verbero, Któri godzien yeft kiyowánia/ [...] wyrudna niecnotá. Mącz 484b.

Cf KIJ, [KIJOWAĆ]

KW